

Υμιά προς αξιωμαίον

- Διπλωματικά Διαπραγματεύσεις
- Διαφορά Κείμενα Παλαιολόγου
- Κείμενο Χριστοδουμάκη
- Μεγάλοι στόχοι = Οίκοι
- Κείμενο Βερεγγίου
- Κείμενα Ρουφούνη

Άξονες για την προαγωγή της εκσυγχρονιστικής τάσης στο πλαίσιο μιας κοινωνικά δίκαιης και δημοκρατικά ευαίσθητης πολιτικής.

1. Η προσπάθεια ορισμένων να εμφανισθεί ο εκσυγχρονισμός ως αντίθετη τάση στις αρχές της κοινωνικής ευαισθησίας και της δικαιοσύνης που απετέλεσαν την πυξίδα του κινήματος από την ίδρυση του μέχρι σήμερα, αν δεν οφείλεται σε άγνοια της έννοιας του εκσυγχρονισμού και των επιδιώξεών του οφείλεται σε άρνηση και αδυναμία κατανόησης μιας σύγχρονης και εξελικτικής πολιτικής πορείας.

2. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1981 και μετά έλαβαν πολύ σημαντικά μέτρα που είχαν κοινό χαρακτηριστικό τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας, του κράτους, την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη, την βελτίωση των όρων διαβίωσης, την κοινωνική δικαιοσύνη και την κοινωνική πρόνοια.

- Η κατάργηση των μέτρων ελέγχου του πολιτικού φρονήματος
  - Η ενίσχυση του εισοδήματος του αγρότη
  - Ο πολιτικός γάμος
  - Η συνταγματική αναθεώρηση του 1986
  - Η οικονομική ενίσχυση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων
- υπήρξαν ορισμένα από τα σημαντικά μέτρα θεσμικού και πολιτικού εκσυγχρονισμού της χώρας που εκφράστηκαν συνολικά από το σύνθημα "ΑΛΛΑΓΗ".

3. Η πρόταση του εκσυγχρονισμού σήμερα έρχεται να απαντήσει στις συνθήκες που διαμορφώθηκαν εν τω μεταξύ, αλλά κυρίως στις συνθήκες που θα επικρατήσουν στο άμεσο μέλλον με σκοπό πάντα την κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή, την πρόοδο, την αποτελεσματικότητα του κράτους, την καλύτερη ζωή για όλους τόσο σε καθημερινό όσο και μακρύτερης προοπτικής επίπεδο.

Ο εκσυγχρονισμός εκφράζει γνήσια την συνέχεια του κινήματος, είναι η σύγχρονη έκφραση της Αλλαγής.

4. Αρκετοί όμως από εκείνους που βίωσαν την πολιτική εμπειρία του '81, που αναδείχθηκαν μέσα από αυτήν σε ιστορικά στελέχη του κινήματος, και καταξιώθηκαν στην κοινή γνώμη της παράταξης για εκείνο το έργο τους, για την στήριξη και την παρουσία τους δίπλα στον Α. Παπανδρέου, τηρούν σήμερα μια επιφυλακτική και αρκετές φορές αρνητική στάση απέναντι στην ανάγκη να εφαρμοσθούν νέες

πολιτικές, να γίνουν αλλαγές, να εκσυγχρονίσουμε το κράτος, τον τρόπο της διοίκησης, με δύο λόγια να προωθήσουμε τον θεσμικό και πολιτικό εκσυγχρονισμό.

Εκφράζουν έτσι άθελά τους “την συντήρηση”, επαγγέλλονται την ανάγκη για την εφαρμογή παλαιών πολιτικών, που είναι οικείες σ’ αυτούς, είναι πια όμως οριστικά ξεπερασμένες σήμερα.

5. Είναι λοιπόν ανάγκη να ξεκαθαρισθεί πως ο εκσυγχρονισμός όπως εκφράστηκε από τον κ. Κ. Σημίτη και εγκρίθηκε σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις από το λαό, δεν είναι ούτε αίρεση, ούτε κενή μεθοδολογία τεχνικιστικής φύσης, ούτε παρέκκλιση από τον κοινωνικό χαρακτήρα του ΠΑΣΟΚ προς νεοφιλελεύθερες απόψεις.

Είναι η γνήσια συνέχειά του. Είναι η ανατροπή κατεστημένων που δημιουργήθηκαν, νοοτροπιών που με την πάροδο του χρόνου έγιναν προσωποκεντρικές και “ωφελμιστικές”, διαδικασιών που έχασαν το ουσιαστικό περιεχόμενο τους, το στόχο τους και έγιναν ανούσιες αντανακλαστικές κινήσεις.

Είναι το όραμα του 2001 είκοσι χρόνια μετά την αλλαγή, εξασφαλίζει την πραγματική ανανέωση μέσα από την συνέχεια και την πρόοδο, μέσα από τον σεβασμό της ιστορικής εξέλιξης.

Αυτό είναι ο εκσυγχρονισμός σε ιδεολογικό επίπεδο και πολιτικούς στόχους, αυτό είναι το στίγμα του στο ιδεολογικό πολιτικό χάρτη της χώρας, δεν είναι συντήρηση, δεν είναι νεοφιλελευθερισμός, αλλά η σύγχρονη αποτελεσματική απάντηση στις πραγματικές ανάγκες του Πολίτη το 2001 και πέρα.

Νομίζω άλλωστε πως αν το θέμα ήταν μόνο ιδεολογικό – πολιτικό θα είχαμε όλοι συμφωνήσει.

6. Είναι όμως και πρακτικό, καθημερινής πολιτικής πρακτικής, νοοτροπίας, διαδικασιών, προτεραιοτήτων και τρόπου κατανόησης των σύγχρονων προβλημάτων.

Εδώ είναι που οι τομές του εκσυγχρονιστικού εγχειρήματος είναι βαθιές και σε αρκετές περιπτώσεις συγκρούονται με τις πρακτικές πολλών στο παρελθόν.

α) Πραγματικά συλλογικές διαδικασίες στην Κυβέρνηση για την λήψη σημαντικών αποφάσεων, σκληρή δουλειά, αποφασιστικότητα και πλήρης στήριξη απ' όλα τα μέλη της Κυβέρνησης των αποφάσεων αυτών κατά την εφαρμογή τους.

Ο θεσμικός άλλωστε εκσυγχρονισμός σκοπεύει την καλύτερη οργάνωση της Κυβέρνησης και των Κυβερνητικών Οργάνων, της υιοθέτηση αποτελεσματικών διαδικασιών συμμετοχής στην λήψη και εκτέλεση των Κυβερνητικών αποφάσεων, αναβάθμιση του νομοθετικού έργου και ουσιαστικό Κοινοβουλευτικό έλεγχο των Κυβερνητικών αποφάσεων σε επίπεδο Κοινοβουλευτικής ομάδας και στο Κοινοβούλιο.

β) Εγκατάλειψη της θεωρίας του πολιτικού κόστους στην λήψη πολιτικών αποφάσεων. Η θεωρία του πολιτικού κόστους είναι μια ανομολόγητη μετακύλιση κόστους.

Για να μην επωμισθούμε, ή να μην αποκαλύψουμε το κομματικό "κόστος" που συνεπάγεται μια αναγκαία απόφαση, την παραλείπουμε και εφαρμόζουμε μια απόφαση με την οποία μετακυλύουμε το "κόστος" στον πολίτη.

Η αντίληψη αυτή ευθύνεται για την διαιώνιση και διόγκωση πολλών προβλημάτων στην οικονομία, την κοινωνία, την εξωτερική πολιτική (π.χ. Υπερχρεωμένες Δημόσιες Επιχειρήσεις).

Ο εκσυγχρονισμός απαιτεί "καθαρές λύσεις", σχέσεις ειλικρίνειας και ευθύτητας με ενημερωμένους πολίτες.

Οι σύγχρονες συνθήκες δεν επιτρέπουν άλλη μετακύλιση κόστους, άλλες λύσεις ιδιοτελούς πολιτικής/κομματικής ή προσωπικής σκοπιμότητας.

γ) Ελαστικοποίηση της κομματικής περιχαράκωσης και της επετηρίδας, απομάκρυνση από την μεταφορά και κατ' ανάγκη παραποίηση των Φεουδαρχικών συστημάτων, με βαρώνους, δελφίνους, στρατηγούς, αυλές, προσωπικούς στρατούς και όλη αυτή την αναχρονιστική δομή που μοναδικό σκοπό έχει την κατοχύρωση προσωπικών ρόλων και θέσεων.

Ενεργός ρόλος της κοινωνίας στην πολιτική σκηνή, πραγματικά διάλογος με τις κοινωνικές ομάδες, τους πολίτες της περιφέρειας, τους ισχυρούς και τους

αδύναμους, και όχι μόνο διάλογο με οργανωμένα κομματικά παρακλάδια που υπακούουν στην ίδια κομματική λογική και ιεραρχία.

δ) Πόλεμος κατά της μιζέριας, της καθημερινής ταλαιπωρίας, της υποβάθμισης και της αρπαχτής.

Είναι ανάγκη να παραδεχθούμε πως υπάρχει πρόβλημα ελάχιστης τήρησης κανόνων, αυτοπειθαρχίας, σεβασμού του συμπολίτη μας, κατά την παροχή υπηρεσιών στις συγκοινωνίες, στην υγεία, στην διασκέδαση, στην καθημερινή κατανάλωση.

Σε μικρό ή μεγάλο επίπεδο ο πολίτης πέφτει θύμα κερδοσκοπίας, αδιαφορίας, ανικανότητας, έλλειψης ήθους ορισμένων από εκείνους που αμείβονται στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα για να του παρέχουν υπηρεσίες.

Η ποιότητα ζωής των πολλών είναι κρίσιμο θέμα εκσυγχρονισμού κατά την επεξεργασία και εφαρμογή πολιτικών αλλά και αποτελεσματικού ελέγχου, παραδειγματισμού και όπου απαιτείται τιμωρίας.

6. Περιβάλλον και Ανάπτυξη

με όλο και περισσότερα μέτρα η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει την ευαισθητοποίησή μας στα θέματα περιβάλλοντος.

“Η διαρκής βιώσιμη ανάπτυξη” αποδεικνύει πως η πλήρης άρνηση της ανάπτυξης για περιβαλλοντικούς λόγους είναι υποκριτική και οδηγεί στην πλήρη και ανεξέλεγκτη παραβίαση κάθε περιβαλλοντικής προστασίας.

Είναι πράγματι εφικτό να συνδυάσουμε ανάπτυξη και προστασία του περιβάλλοντος, και ίσως σε ορισμένες περιπτώσεις η οργανωμένη και ελεγχόμενη ανάπτυξη είναι ο μοναδικός τρόπος να προστατεύουμε το περιβάλλον.